

РЕЦЕНЗИЯ

от доц. д-р Екатерина Боянова Софтова-Златарова, д.м.

Научна специалност „Обща и клинична патология“; МЦ „Сити Лаб“- ЕООД- гр. Варна

Относно: Конкурс за заемане на академична длъжност „ДОЦЕНТ“ по Обща и клинична патология, в област на висше образование 7. „Здравеопазване и спорт“ професионално направление 7.1. „Медицина“, по научна специалност „Обща и клинична патология“, обявен в „ДВ“ бр.07 / 23.01.2024 год. за нуждите на Катедра „Обща и клинична патология, съдебна медицина и деонтология“, МУ-Варна и Клиника „Обща и клинична патология“ в УМБАЛ „Св. Марина“ЕАД-Варна. Съгласно доклад с вх. № 102-692/29.02.2024 г. от доц. д-р Деян Дженков, д.м, решение по протокол № 18/11.03.2024 г. на ФС на Факултет „Медицина“при МУ- Варна и със заповед № Р-109-100/22.03.2024 г. на Ректора на МУ-Варна, съм избрана за външен член на научното жури/НЖ/, а по протокол № 1 от проведеното първо заседание на НЖ съм определена да изготвя рецензия по процедура за заемане на академична длъжност „доцент“ по специалност „Обща и клинична патология“ с кандидат по обявения конкурс д-р Христо Попов, дм, гл. асистент в Катедрата по „Обща и клинична патология, съдебна медицина и деонтология“ в МУ- Варна. Съгласно регламента, за конкурса кандидатът е представил на хартиен и електронен носител пълен комплект от материали, включващи всички необходими документи, посочени в Правилника за условията и реда за придобиване на НС и заемане на АД в МУ- Варна.

Кратки биографични данни и кариерно развитие на д-р Христо Бойчев Попов, д.м.

Д-р Христо Бойчев Попов е роден на 19.09.1986 год. в гр. Провадия. През 2005 год. кандидатът завършва средното си образование в СОУ-Провадия, след което е приет за студент в МУ-Варна. Завършва висшето си образование през 2011 год. с образователно – квалификационна степен „магистър“ по специалността „Медицина“ /регистр. № 001495/22.11.2011г., серия МУВ № 000986/, издадена от МУ-Варна. Професионалното развитие на д-р Попов започва от 03.10.2011 год., когато е назначен за лекар в Клиниката по обща и клинична патология при УМБАЛ „Св.Марина“ –Варна. По-късно-14.02.2012 год. д-р Попов е избран за асистент в Катедрата по обща и клинична патология, а от 01.08.2012 г. до 12.06.2017 год. е бил лекар-асистент-специализант в УМБАЛ „Св.Марина“-Варна. От 12.06.2017г.- 15.06.2021 год. е лекар –асистент по Обща и клинична патология, а на 15.06.2021 г. д-р Попов е избран за гл. асистент по Обща и клинична патология в УМБАЛ „Св.Марина“- Варна. За времето 2017 - 2022 год. д-р Попов е ръководител на програмата „Тъканна банка Остеоцентър-България“ ЕАД към УМБАЛ-„Св.Марина.“- Варна.

От 01.06.2017 год. д-р Попов има призната специалност по „Обща и клинична патология“/свидетелство с рег. № 021011/07.07.2017 год, серия МУВ № 3843, издадено от МУ „Проф. д-р Параскев Стоянов“-Варна/.

Със заповед № Р-109-213/06.11.2014 год. на Ректора на МУ-Варна и решение на ФС при Факултет по медицина, д-р Попов е зачислен като докторант на самостоятелна подготовка на обучение за придобиване на ОНС „Доктор“ към Катедрата по обща и клинична патология, съдебна медицина и деонтология“ в МУ- Варна. На 07.08.2020 г.той успешно защитава дисертационен труд на тема: “Прогностични и предиктивни морфологични

фактори при уротелен карцином на пикочния мехур“ и придобива ОНС „Доктор“ по научната специалност „Обща и клинична патология“ с диплома № 395/29.12.2020г.

Д-р Попов притежава редица удостоверения и сертификати за участия в проведени у нас и в чужбина индивидуални обучения и курсове за повишаване на квалификацията си по различни теми от областта на медицината, включващи дерматопатология, мозъчни тумори, гинекологична и педиатрична патология и др. През 2022 год. участва в научно-практически семинари, отнасящи се до: „ИХХ-оценка на експресията на PD-L1 при недребноклетъчен карцином на белия дроб, и курс за отчитане на ALK, и в обучителни програми, свързани с донорство към „Остеоцентър“. През 2012-2013 г. участва в квалификационни курсове „Педагогически основи на академичното преподаване“ и “Педагогическа квалификация на обучители от лечебни заведения“. През 2023 год. получава сертификат за придобиване на педагогическа компетентност- първо ниво. Сред дипломи и сертификати, получени от д-р Попов за участия в научни прояви се открояват имащите връзка с професионална квалификация за ВСД- нефропатология и морфология на бъбречната трансплантология- 2022 год; Participation Certificat- Masterclass dor Transplant specialist; 30.04.-30.05.2023, Букурещ-Румъния; сертификат за проведено обучение по имунохистохимия за работа с Autosteiner Link 48 System, 2015г и др. Д-р Попов има изключително голям брой участия в редица семинари и курсове, свързани с бъбречната патология / изброени в приложение № 18 /; притежава удостоверения за проведени две индивидуални обучения във ВМА-София на тема „Морфология и диагностика на бъбречните заболявания“-2014год, по „Нефропатология“- 2015г .и сертификат за участие в Европейското училище по патология м. V. 2018 год. на тема „Заболявания на уринарната система и на мъжкия генитален тракт“.

На 07.08.2020 год. д-р Попов защитава успешно дисертационен труд на тема: “Прогностични и предиктивни морфологични фактори при уротелен карцином на пикочния мехур“, и придобива ОНС „Доктор“ по научната специалност „Обща и клинична патология“ с диплома № 395/29.12.2020 год.

Д-р Попов има публикувани в наши и чужди списания 31 научни труда, като в една от публикациите е самостоятелен автор, в 9 е първи автор в съавторство; в 5 публикации е на втора, в 6-на трета позиция, и в 7 е след 4-то място. Част от публикациите са реферирани в световноизвестните бази данни Web of Science и Scopus. Според платформата Google Scholar научни трудове с участието на д-р Попов към момента са **цитирани 10 пъти**, а десет от статиите, които кандидатът представя в конкурса за „доцент“ са с общ IF 17,751. Д-р Попов е участвал в 14 наши и международни научни форуми с 19 изяви, от които 5 презентации у нас и доклад в Мексико-2019 г., и с 13 постера, 9 от които в България и 4 - 2018-2021 г.в Германия. Кандидатът владее френски и английски език на ниво B2; има много добра компютърна грамотност. Член е на БЛС, БД по патология и на Renal Pathology Society. Д-р Попов има участия в 2 научно-изследователски проекта по фонд „Наука“ при МУ-Варна: 1.В проект № 15019, на тема: „ Прогностични и предиктивни фактори при карциноми на отделителната система“, с р-л проф. д-р Петър Генов, д.м., и 2.В проект № 21002: „Предиктивна и прогностична роля на имунохистохимичната експресия на апоптозо-индуциращ фактор и RIPK3, маркер за некроптоза при бъбречноклетъчен карцином“ с ръководител проф. д-р Мария Цанева, д.м.

Оценка на наукометричните показатели във връзка с участие в конкурс за заемане на академична длъжност "доцент"

I. Научноизследователска дейност: Общата публикационна активност на д-р Христо Попов съдържа 31 научни труда, включващи 28 представени за участие в конкурса, плюс 3-те публикации за придобиване на ОНС „доктор“. За участие в конкурса той е представил:

- **Дисертационен труд** за придобиване на ОНС „доктор“ на тема „*Прогностични и предиктивни морфологични фактори при уротелен карцином на пикочния мехур*“;

- **Десет /10/ научни публикации** в издания, реферирани и индексирани в световноизвестни бази данни с научна информация, равностойни на хабилитационен труд, включени в академичната справка в показател В4 /В4.1-В4.10/.

- **Седемнадесет /17/ пълнотекстови публикации** и доклади, публикувани в научни списания и сборници извън тези за придобиване на ОНС „Доктор“, включени в показатели Г7 и Г8, от които 9 в чуждестранни научни издания, реферирани и индексирани в световноизвестни бази данни с научна информация /Web of Science/, и 8 в нереферирани списания с научно рецензиране;

- **Една пълнотекстова публикация** в научни списания и сборници извън минималните наукометрични изисквания за заемане на АД „доцент“, оценена с 5 точки;

- **Три пълнотекстови публикации** в научни списания и сборници във връзка с придобиване на ОНС „Доктор“, от които една е в чуждестранно научно издание, реферирано и индексирано в световноизвестни бази данни с научна информация / Web of Science /.

- **Дисертационният труд** за ОНС „доктор“ на тема „*Прогностични и предиктивни морфологични фактори при уротелен карцином на пикочния мехур*“ през 2020 г.е бил оценен от НЖ, от което следва, че критерий А от минималните изисквания за заемане на академичната длъжност „доцент“ съгласно ЗРАСРБ е изпълнен.

Общият брой точки от представените **10 публикации**, равностойни на хабилитационен труд, е **102,57** /при изискуем минимум **100 точки**/ - т.е. критерий В от минималните изисквания за заемане на АД „доцент“ съгласно ЗРАСРБ е изпълнен.

Общият брой точки от показателите Г.7 и Г.8 на представените **17 пълнотекстови публикации** в научни сборници и списания извън тези, за придобиване на ОНС „доктор“, е **237,95** /при изискуем минимум **200 точки**/, като **166,67** са от публикувани в реферирани и **71,28** точки са от статии, публикувани в нереферирани списания и сборници. Критерий Г от минималните наукометрични изисквания за заемане на АД „доцент“ е изпълнен.

За участие в конкурса д-р Попов е представил **10** от всичките си цитирания в чуждестранни научни издания, реферирани и индексирани в световноизвестни бази данни с научна информация / Web of Science и Scopus /, които по показатели **Д10-12** му носят общо **150** точки, с което критерий Д е изпълнен.

Научно-изследователската дейност и приносите от научните трудове на д-р Попов са в следните основни направления:

1. Алтернативни молекулярни механизми на клетъчна смърт и клетъчно оцеляване научни публикации: № В4.2; № В4.5; № Г7.4
2. Уротелен карцином: публикации № В4.6; Г7.3; Г7.5; Г7.6; Г7.8; Г8.7;
3. Рядко диагностицирани заболявания : №В4.1; В4.3; В4.4; В4.8; В4.9; В4.10; Г7.1; Г7.2; Г7.7; Г7.9; Г8.1; Г8.3; Г8.4; Г8.5; Г8.6
4. Инфекциозни заболявания: № В4.7; Г8.8;
5. Експериментална морфология Г8.2

От направената справка, отнасяща се до съдържащите се в научните трудове на д-р Попов приноси, проличава големият обхват и широк спектър на научните и диагностични интереси на автора, като едновременно с това се откроява и рядкото умение за работа в екип, доминиращо в значителна част от представените публикации. Използваните от д-р Попов разнообразни морфологични и ИХХ-методи на изследване показват, че той е много добре методично подготвен специалист, който освен способността да интерпретира получените резултати, определено проявява стремеж към изграждане на модели и профили, които биха послужили при осъществяване на диагностичния процес в рутинната практика.

Основните приноси в научните трудове на д-р Попов представяме като: 1. Приноси, свързани с дисертационния труд, и 2. Приноси, произтичащи от включените за участие в конкурса за „доцент“ публикации.

1. Приноси от дисертационния труд са: А. Три приноса с оригинален характер, в които са включени: 1. Осъществена морфологична оценка на голяма група уротелни карциноми, интерполирани спрямо склонността към локален рецидив; 2. Доказана е зависимост между плътността на ТАТЕ, мастоцитите и настъпването на локален рецидив. 3. Предложен е примерен морфологичен профил на рецидивирация уротелен карцином, включващ: първостепенни и допълнителни критерии.

Б. Приноси с потвърдителен характер, отнасящи се до: 1. Потвърдена е връзката между стадия / pT /, high grade на диференциация и по-ранното настъпване на локален рецидив; 2. Потвърдено е значението на експресията на FGF2 и стадия / pT / инвазивност;

В. Научно-приложни приноси: 1. Позитивната експресия на CK20 не може да бъде използвана като категоричен хистогенетичен маркер; 2. Потвърдена е връзката между експресията на CK20 и low grade на диференциация; 3. Експресията на GATA3 от уротелните тумори се свързва с настъпването на локален рецидив, но не може да бъде категоричен хистогенетичен маркер за уротелния произход на тумора.

Основните приноси в представените за участие в конкурса научни трудове на д-р Попов включват:

Приноси с научно-оригинален характер.

В.4.6. В проведено проучване е проследена съществуващата връзка между ТАМС и клинично-морфологичните характеристики на уротелния карцином /УК/ в стадий pTa и pT1. Осъществена е морфологична оценка на материали от 163 пациенти, разделени в две групи- 95 пациенти с нередицивиращ и 68 пациенти с рецидивиращ УК; установена е позитивна /+ / корелация между количеството на ТАМС в туморната строма и настъпването на локален рецидив, без статистическа значимост за времето до настъпването на рецидив.

В4.1. Представен е рядък случай на развиваща се само в определени райони от Балканските страни БЕН- форма на интерстициален нефрит при 42 год. мъж; подробно са описани макроскопските и хистологични промени в структурата на бъбреците, като освен тежката гломерулна и съдова находка са установени и уротелни папиломи в легенчето с белези на атипична уротелна хиперплазия. Авторите посочват, че БЕН е само географски вариант на интерстициален нефрит, причинен от действието на аристокхолинова киселина. Приносът на публикацията е с научно-приложен характер.

В.4.2. Изследвани са 43 пациенти с КРК и неоперабилни чернодробни метастази, като са оценени нивата на SUVmax и експресията на Beclin-1, свързана с оцеляването на увредените клетки при дегенерация и тумори. Установено е, че SUV max за чернодробните метастази преди лечението не е в състояние да предвиди преживяемост без прогресия, но е статистически сигнификантно значима за по-лоша обща преживяемост. Направените

изводи се потвърждават от експресията на Bcclin 1, ниските стойности на която имат същото значение и предиктивна стойност. Приносът от публикацията е с научно-приложен характер.

В.4.3. Представен е рядък случай на първичен меланом с ано-ректална локализация / 1,7 на милион /, имащ много агресивен ход на развитие. Отбелязва се, че 5 год. преживяемост е < 20%, като 67% от случаите са с далечни метастази. Авторите стигат до извода, че съществува корелация между находките от изследването и туморното поведение и прогноза; приносът в представената публикация е с научно-приложен характер.

В.4.4. Представеният случай е със съществен научно-приложен принос и безусловен категоричен пример за последствията, настъпващи в резултат на недиагностициран и нелекуван гестационен диабет, развил се и протекъл с тежка диабетна фетопатия, разгърнатата морфологична картина на изразена стеатоза и множество кисти в панкреаса. Особеното в случая е, че се наблюдава не само хиперплазия на Лангерхансовите острови, но и развитие на амилоидоза с отлагане на амилоид в клетките, вероятен резултат от феталната хипергликемия. Установената амилоидоза насочва към разширяване на диагностичните критерии и позволява обстойно тълкуване на случаите с диабет тип 1.

В.4.5. Понастоящем особено актуално в онкологичната практика е непрекъснатото търсене на нови прогностични и предиктивни маркери, които да са от решаващо значение за подобряване на резултатите от провеждано противотуморно лечение. Перспективен маркер в тази насока е RIPK3, играещ важна роля при некроптозата. В група от 74 пациенти с КРК в метастатичен стадий, лекувани с първа линия химиотерапия, е проведено ИХХ-изследване с посочения маркер. Установено е, че високите нива на RIPK3- експресията се свързват с по-дълъг период на средна обща преживяемост- от 29,3 мес, в сравнение със случаите на ниска експресия, при които средната преживяемост е 18,5 мес. Пациенти с висока експресия на маркера са с по-нисък риск от развитие на прогресия в заболяването. Посочва се необходимостта от осъществяване на допълнителни изследвания, отнасящи се до експресията на RIPK3 с оглед преценката ѝ в първичния тумор при пациенти с метастатичен КРК и приложението на RIPK3 като обещаващ прогностичен и предиктивен маркер. Приносът в публикацията е с несъмнено висока научно-практична стойност.

В-4.7. Представен е аутопсионен случай на 18 год. жена с анамнеза за ЦП с повтарящи се респираторни инфекции и новодиагностициран КОВИД-19. Освен хистологичната находка, наблюдавана в белите дробове, се установява наличие на групи от големи клетки с пенеста цитоплазма в ч. дроб, далак и ЦНС. Заключение е, че се касае за неразпознатата невролипидоза, съответстваща клинично и морфологично на болестта на Ниман-Пик тип 2, с развиваща се интерстициална белодробна болест и повтарящи се респираторни инфекции, утежняващи основното заболяване. Приносът е с научно-приложен характер.

В-4.8. Представен е случай на пациент с белодробни лезии, клинично и рентгенологично диагностицирани като белодробен карцином. Не е извършена биопсия поради отказ на пациента. При аутопсията са установени лезии в белия дроб, черния дроб и гл. мозък, както и множество полипи в дебелото черво, два от които показват белези на инвазия. В заключение- касае се за доброкачествени полипи в дебелочревната лигавица и напреднал КРК с множество метастази. Особеното в случая е, че белодробните метастази, доминиращи в клиничната картина, са преценени като първичен неопластичен туморен процес. Приносът от публикацията е от съществено значение за диагностичната практика.

В-4.9. Представен е интересен случай на 62 год. мъж с данни за подагра от 20 год; наличие на носна „гърбица“ от нарастваща през последните 3 години формация в носа, с

назална обструкция и деформация на лицето. Хистологичното изследване показва картина на подагра /подагрозни тофи/- с отложени уратни кристали и грануломатозно възпаление. Характерна за представения случай е рядката проява на заболяването по отношение на локализацията на находката в нетипична зона /носа/.

В-4.10. Обект на публикацията са два педиатрични случая – на момиче на 1 год. и момиче на 6 мес, с класически промени в белите дробове, черния дроб, панкреаса и тънкото черво, с клинично потвърдена муковисцидоза. Въпреки нормалния макроскопски вид на бъбреците, при хист. изследване са установени тежки промени, изразяващи се в наличие на плътна материя в лумените на дисталните каналчета, в някои от тях- с белези на дистрофична калциноза. Тъй като хистологичните бъбречни промени не са достатъчно добре описани в литературата, авторите ги приемат като първичен хистологичен белег в бъбреците при пациенти с кистична фиброза; **приносът е с научно-практичен характер.**

II. Приноси в резюмета на публикации в индексирани бази данни свързани с доцентурата:

Г-7.1. Принос с научно-практичен характер се съдържа в описания случай на 78 год. пациент с голяма туморна маса в левия бъбрек; хистологично е доказан нехочкинов лимфом с произход от бъбречната капсула и мекотъканна инфилтрация; подобрение след лечение; след две отрицателни биопсии на костен мозък пациентът е жив и без рецидив на заболяването.

Г-7.2. Принос с научно-практичен характер се съдържа в представените два случая с ДД на вретеновидноклетъчни бъбречни неоплазии; При първия пациент-42 год. мъж, поради находката от хистологичното и ИХХ- изследване с позитивна експресия на калдесмон, виментин и ГМА, и негативна експресия на цитокератин 7, S-100protein/-/; Мелан А /-/и др се приема, че се касае за първичен бъбречен лейомиосарком; 2. При втория пациент- 53 год. мъж- ИХХ установява позитивна експресия на СК AE1/AE3, фокална експресия на ЕМА и CD10- на тази база туморът се интерпретира като вретеновиднокл. бъбречнокл. карцином.

Г-7.3. Представен е случай на немускулно инвазиращ аденокарцином на пикочния мехур при 40 год. мъж с анамнеза за *cystitis cystica et glandularis* и със субмукозна пролиферация на атипични жлезни структури; проведено лечение с интравезикална ТВС- ваксина; след лечението липсват данни за остатъчен тумор, но персистират *cystitis cystica et glandularis*. Една година след диагностицирането пациентът е под активно наблюдение, без настъпил рецидив. Приносът от публикацията е с научно-приложен характер.

Г-7.4. Проследени са 54 пациенти с метастатичен КРК, с назначени на първа линия 5-Fu базирана химиотерапия с/без бевацизумаб. В материали от всичките пациенти са оценявани нивата на експресия на двата туморни биомаркера VEGFR-2 Neuropilin-1. Установява се, че пациенти с ниска експресия на Neuropilin-1 имат статистически значимо удължаване на PFS при сравнение с тези с висока експресия на маркера- т.е., пациентите с ниска експресия на Neuropilin-1 имат по-голям ефект от лечението с бевацизумаб по отн. на PFS, отколкото пациентите с висока Neuropilin-1-експресия. Смята се, че добавянето на бевацизумаб към базирана на 5-Fu-химиотерапия подобрява PFS при пациенти с метастатичен КРК. В заключение се отбелязва, че експресията на Neuropilin-1 в тумора е потенциален биомаркер за прогнозиране на клиничния изход при пациенти с метастатичен КРК, лекувани с първа линия химиотерапия плюс бевацизумаб. Резултатите от публикацията са с научно-приложен принос.

Г-7.5. Принос с оригинален научно-приложен характер се съдържа в публикацията, посветена на оценка на експресията на FGF-2 при 163 пациенти в ранен стадий на УК на пикочния мехур/ pT1 и pTa/ по отношение на инвазивния им потенциал. Въз основа на получените резултати от изследването на взаимодействието между тумора и ЕСМ по отношение на експресията на FGF2 се отбелязва, че високите нива на цитоплазмената експресия на FGF-2 от стромата на тумора се свързват с нисък потенциал на УК за субмукозна инфилтрация и предпоставка за намален риск от локален рецидив. Ниските нива, до липсваща експресия на FGF-2 се наблюдават при high grade инвазивен УК. Неуточнено е обаче как тези взаимодействия влияят на метастатичния потенциал на туморите.

Г-7.6. Принос с оригинален научно-приложен характер има и в публикацията, посветена на проучване и оценка на ролята, която играе експресията на CK20 в неинвазивните УК на пикочния мехур, както и неговата диагностично-предиктивна роля при стадирането и туморния рецидив. Оценката на експресията на CK20 по отношение на диференциацията и стадия на тумора показва силна статистическа корелация между тях. Високостепенните тумори показват слаба, до умерена, а нискостепенните тумори- интензивна експресия на CK20. Това дава основание CK20 да се приема като надежден диагностичен маркер в случаи, когато се използва заедно с други маркери.

Г-7.7. Представен е рядък случай на бавно нарастваща безболезнена маса в средната трета на десния страничен езиков ръб при 60 год. мъж; хистологично се установяват плейоморфни източени клетки с причудливи ядра и висока митотична активност; клетките формират преплитачи се снопчета; ИХХ- проведеното изследване дава основание да се приеме, че се касае за плейоморфен лейомиосарком на езика. Публикацията е с **научно-приложен принос**.

Г-7.8. Принос с оригинално- приложен характер се съдържа в публикацията, посветена на определяне нивата на ядрена експресия на GATA-3 при рецидивиращи и нередидивиращи УК., развили се при 163 пациенти, като се установява, че високите нива на експресия на маркера намаляват или липсват при нередидивиращите карциноми, докато при рецидивиращите /high grade/ експресията е интензивна; високите нива на ядрена експресия показват вероятност от по-висок риск за локален рецидив. Обсъжда се вероятността експресията на GATA-3 да е свързана и с епително-мезенхимна трансформация, което предполага по-висока склонност към инвазия и метастази на УК; с този механизъм може да се обясни и ролята на GATA-3 в настъпването на ранен рецидив.

Г-7.9. Пурпура на Шонлайн-Хенох е най-чест васкулит в детската възраст, но в конкретния случай се касае за заболяване при 60 год. пациент, с множество обривни единици по долните крайници, включително и були; наличие на ХБН. Осем месеца по-късно пациентът почива от настъпилите усложнения. Макар и рядко, булозната форма може да се разглежда като по-агресивна форма на заболяването. Приносът от публикуваната статия е с научно-приложен характер.

III. Резюмета на публикации в неиндексирани бази данни, свързани с доцентурата. Приносите във всички представени разработки от тази група са с научно-приложен характер.

Г-8. 1. Случай на рядко срещано в медицинската практика съчетание от свръхчувствителност към глютен, от една страна, и саркоидоза, от друга, при 54 год. жена с обрив по лицето от кръгли еритематозни плаки 1-3,0 см; боледувала от херпетиформен дерматит и персистираща интрахепатална холестаза; силно +/- реакция на IgA-антитяканни

трансглутаминазни антитела /цьолиакия+/-; в кожата- наличие на неказеифициращи грануломи в дермата; случаят подкрепя хипотезата за общи имунни патогенни фактори при заболяване със свръхчувствителност към глутен и саркоидоза.

Г-8.2. Извършена е оценка на въздействието на вит. К върху промените в черен дроб и панкреаса на плъхове с експериментално индуциран метаболитен синдром. Проучването показва развитието на изразена стеатоза при всички опитни групи, като при двете групи с вит. К претретиране промените парадоксално задълбочават характера си - добавянето на вит. К към диетата с високо съдържание на мазнини и фруктоза засилва ефекта от въздействието на витамина. Описаната парадоксалната реакция при претретиране с вит. К насочва към допуснати евентуални пропуски по отношение дозирането на вит. К, или намеса на допълнителен фактор, предразполагащ към тази парадоксална изява на промените в черния дроб и панкреаса на опитните животни.

Г-8.3.Интерес представлява описаният случай на съчетание между феохромоцитом и MEST при 54 год. жена с лапаротомия поради данни за феохромоцитом. Освен него е открит още един тумор в левия бъбрек, представен от плътна, добре отграничена, частично кистична туморна маса в бъбречното легенче, на срез с множество кисти и папиларни издатини от вътрешната страна. Кистите са тапицирани от цилиндричен и кубичен епител; строма - от яйчников тип и еозинофилни фокуси, наподобяващи „бели тела“ с вкалцяване. Приема се, че се касае за MEST- рядък смесен епителен и стромален тумор, като в литературата са описани около 200 случая на MEST в бъбречното легенче; обикновено се развива при жени в перименопауза като частично кистична маса; растежът може да е повлиян от хормонално въздействие. В достъпната литературата липсва описание на подобна находка, представляваща съчетание от феохромоцитом и MEST.

Г-8.4.Доказани аутопсионно са 8 случая на рядко наследствено нарушение на адхезионните протеини между кардиомиоцит към кардиомиоцит, свързано с камерни аритмии и внезапна сърдечна смърт. Най-съществената хистологична находка е заместването на кардиомиоцитите от мастна, с/или без добавена фиброзна тъкан. Резултатите от проучването показват, че интрамиокардните адипоцити и кардиомиоцити при ARVD експресират NGF/TrkA NT-3/TrkC, което предполага, че те могат да играят съществена роля в развитието на електрическата нестабилност на миокарда. Смята се, че NGF упражнява аритмогенен ефект, който води до внезапна смърт.

Г-8.5. Необходимостта от отглеждане на недоносеното във висококислородна среда на фона на тъканна хипоксия води до пролиферация на кръвоносни съдове в ретината, които по-късно прорастват в задната очна камера. При съзряване на дихателната система съдовете дегенерират и се заместват от фиброзна тъкан- факт, водещ до множество усложнения. С цел установяване на ранни съдови промени в ретината е изследван зрителният анализатор на педиатричен аутопсионен случай с ранни промени, асоциирани с ретинопатия на недоносеното, и една контролна педиатрична аутопсия без клинични данни за патологичен процес в ретината. Двата случая са на възраст от 3 мес. При пациента с клинични прояви на ретролентална фиброплазия във външните слоеве на ретината се наблюдава обилна пролиферация на кръвоносни съдове и нарушаване на архитектурата ѝ; вторият пациент е без клинични данни, с конвенционална морфология на ретината без съдова пролиферация. Възможно е при добри лечебни мероприятия- контрол на кислородната среда, и максимално бързо рехабилитиране на белия дроб, промените да регресират без патологична прогресия. Акцентираща се върху факта, че някои от промените могат да бъдат с генетична етиология и да представляват потенциален риск за други членове на фамилията.

Г-8.6.- Описан е рядък случай на плейоморфен аденом на клепач, с още по-редкия произход от екзокринните жлези на Мол. Находката е установена при 66 год. жена със затруднения в зрението от образувалата се туморна маса. Осъществена е дискусия върху хистологичните аспекти, подходите за диагностика и лечение на тумора при тази локализация.

Г-8.7. В статията е осъществен преглед на маркери, които биха могли да имат отношение и да помогнат при диференцирането на УК. Предмет на дискутиране са маркерите CK20, CD10, и GATA-3 сравнително нови маркери за уротелна диференциация. Като надежден, дискутиран в литературата маркер се посочва и gp130, който може да се яви с предиктивен и прогностичен характер и при уротелния карцином. Приносът в статията е с теоретично-практичен характер..

Г-8.8. За първи път у нас е извършено проучване върху аутопсионни случаи с акцент върху хистологичните промени, развиващи се в белите дробове при COVID-19 инфекция, с анализ на морфологичните промени, определяне динамиката на ранните и късни прояви в органите и вероятността от дълготрайни и тежки усложнения при пациенти с постковиден синдром. Въпреки че първоначално се появява като респираторно заболяване, SARS-CoV-2 се очертава като мултисистемен патоген. Тежестта на промените в дихателната система се определя на първо място от развиващото се дифузно алвеоларно увреждане, и на второ, с не по-малка важност – от развитието на ендотелиит, с увреждане на ендотелните клетки на кръвоносни съдове от среден и голям калибър и възможност за развитие на тромбоза/тромбоемболия в белодробната циркулация. Важно е да се отбележи, че заболяването протича не само остро, но и с хронифициране, поради което от решаващо значение е насочването на вниманието към хистопатологичните му аспекти с цел по-добро проучване на въздействието на вируса върху организма и идентифицирането на вероятни бъдещи усложнения след тази инфекция. Приносът в публикацията е с важен научно-теоретичен и приложен характер.

IV. 1. Резюмета на публикации извън минималните наукометрични изисквания

Една от системите, засегнати от COVID-19 вируса, е ЦНС, като развиващите се в нея промени се характеризират с разнообразие на морфологичните изяви- възпаление, промяна в кръвно-съдовата мозъчна бариера, дегенеративни клетъчни промени и др. В глава от публикацията се описват основните невропатологични аспекти на SARS- Co-V-2 въз основа на настоящите доказателства в научната литература, и се предлага терминът COVER-COVID – асоциирана енцефалопатия с оглед обединяване на безспорните ефекти на инфекцията върху морфологията и функцията на нервната система.

II. Учебно-преподавателска дейност:

Д-р Попов е гл.асистент в Катедрата по „Обща и клинична патология, съдебна медицина и деонтология“ при МУ-Варна. Според представената справка общият му преподавателски стаж към 31.01.2024г. е 11 год., 11 мес. и 16 дни. Д-р Попов участва активно в обучението на български студенти във: Факултет по медицина, дисциплина „Обща патология“, БЕО- лекции и упражнения; дисциплина „Клинична патология“ БЕО; участие в обучение на специализанти и в тематични курсове. От 2013 год. д-р Попов е курсов ръководител на трети курс- БЕО „Медицина“.

Академичната заетост на д-р Попов по години е както следва:

- през академичната 2018/2019 год. общата заетост на д-р Попов е 254 часа;- през академичната 2019/2020 год.- 236 часа; през академичната 2020/2021- общата заетост е 232 часа; през академичната 2021/2022 год. общата заетост е 302 часа и през академичната 2022/2023 год. 312 часа Учебната натовареност на д-р Попов надвишава изискуемите 220 часа за позициите, които е заемал.

III. Лечебно-диагностична дейност

Към 07.02. 2024 год.професионалният трудов стаж на д-р Попов е 12 /дванадесет/ години, 4 /четири/ месеца и 4 /четири/ дни. Като асистент, а впоследствие- като **лекар-гл. асистент** в клиниката по „Обща и клинична патология“ на УМБАЛ „Св.Марина“-Варна, д-р Попов взема активно участие в цялостния лечебно-диагностичен процес, включващ аутопсионна дейност, диагностика на хистологични и на цитологични биопсии. Особена заслуга д-р Попов има при осъществяване на високоспециализирани изследвания в клиниката, провеждани при карциноми на стомаха, недребноклетъчния белодробен карцином, тумори на глава и шия и др., като едновременно с това активно се включва при имунофлуоресцентната и светлинно-микроскопска оценка на бъбречни, кожни и мускулни биопсии, както и в оценката на бъбречни биопсии при трансплантирани пациенти. Д-р Попов участва в експертни клиничко-морфологични срещи при обсъждане на пациенти с редки заболявания / съвместно с лекари от Клиника по нефрология и Клиника по педиатрия/.

Професионалните интереси на д-р Попов са свързани основно с бъбречните заболявания, уро-гениталния тракт при мъжете, и възможностите за приложение на молекулярната патология в помощ на онкологичната диагностиката. Познавам д-р Попов от началото на професионалния му път и впечатленията ми от него са отлични. Той е отговорен млад колега, умеещ да работи в екип, с интерес към научната дейност и непрекъснат стремеж за усъвършенстване.

Заклучение:

Д-р Попов е изграден и много добре подготвен лекар-патолог, с богат клиничен и педагогически опит. Представените от кандидата наукометрични показатели, както и справката за учебната натовареност отговарят на критериите, заложили в ЗРАСРБ и Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в Медицински университет-Варна, като изискване за заемане на академична длъжност „доцент“. Имайки предвид тези факти и въз основа на личните ми впечатления, смятам, че д-р Попов има всички необходими качества за заемане на АД „доцент“. Това ми дава основание да дам своята положителна оценка и да препоръчам на уважаемото Научно жури да присъди на д-р Христо Бойчев Попов, д.м. заемането на академична длъжност „доцент“.

23..05.2024 год.

Варна

Рецензент:

Заличено на основание чл. 5,
§1, б. „В“ от Регламент (ЕС)
2016/679

доц.д-р Екатерина Софтова-Златарова, д.м.